

14. LA TORNADA

*La Sara i en Daniel ja han tornat a casa seva.
Miren les postals que han rebut d'algunes de les persones que han conegut durant el seu viatge.*

790

Sara

Daniel

DANIEL: Mira, Sara, aquesta postal és d'en Mamadou. Diu que espera que haguem tingut una bona tornada, i que ens troba molt a faltar. També diu que té un cosí que, casualment, viu molt a prop d'aquí, i que podem anar a visitar-lo.

SARA: De veritat? Doncs anirem a veure'l. Estar amb ell serà com ser a l'Àfrica!

DANIEL: I aquesta és del Ravendra. Diu que està a punt d'iniciar, amb el seu pare, un llarg pelegrinatge pel món, i que és possible que passin ben a prop d'aquí. T'agradaria que ens fes una visita?

SARA: M'encantaria! Així jo també podré mostrar-li tot això.

DANIEL: I n'hi ha moltes més. Aquesta és dels Xuan, de la Xina, i aquesta altra dels Huayta, del Perú, i aquesta...

La Sara interromp el seu pare per dir-li:

SARA: Veus com sí que era possible?

DANIEL: Sí, Sara, però t'he de dir...

SARA: Ai, calla! Ja sé tot el que m'has de dir...

DANIEL: Ah, sí?

SARA: Sí, ara em diràs que és l'hora d'apagar el llum...

DANIEL: Bé... per una vegada, avui et deixo tenir-lo encès...

SARA: Moltes gràcies per aquest viatge, pare. Ha estat meravellós.

DANIEL: Moltes gràcies a tu, Sara. Per a mi també ha estat molt especial.

SARA: I, a més a més, t'he ensenyat a mirar!

DANIEL: Bona nit, Sara.

SARA: Bona nit, pare.